

Åreknuter

«Wenn jemand eine Reise tut...» I Tidsskriftet nr. 23/1930 er det en artikkel om åreknutebehandling. Forfatteren hadde vært på «Fortbildungskursus» i Wien og lært injeksjonsteknikk. Behandlingen var annerledes enn det som var gjeldende praksis her til lands og anbefales fordi «teknikken er meget enkel og lettvind, resultatene de beste og ubehagelige komplikasjoner angivelig aldri finner sted» (Tidsskr Nor Lægeforen 1930; 50: 1322–4). I våre dager er det vel gjerne laserbehandling som gir lekre legger...

Varicebehandling.

Av A. Ltz. Ørbeck, Vegusdal.

Instrumentariet er en 10 cm.³ rekordsprøite med serumnål, en «Zweiweghahn», en «Varikokluse» og et stasebind.

«Zweiweghahn» (Artz-Schramek) er et T-formet rør som anbringes mellom sprøyten og nålen (se skisse). Ved en hane H kan man få forbindelse enten mellom nålen og sprøyten eller fra nålen og direkte ut.

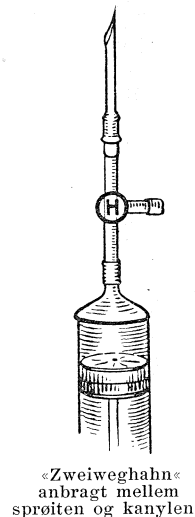
«Varikoklusen» er en 5–6 mm. tykk metallring som er loddet loddrett til en bøile. Ringens diameter er ca. 5 cm. I ringen er en åpning på ca. 2 mm. (se skisse).

Behandlingen blev alltid utført ambulatorisk. Patienten blev undersøkt stående på en stol, i hvilken stilling injeksjonen oftest også blev foretatt. Engstelige patienter, hos hvem man kunde frykte besvimelse, blev lagt overende og et stasebind blev anlagt nederst på låret. Varicene er nu synlige eller de kan med letthet palperes. Injeksjonsvæsken aspireres i sprøyten og hanen dreies $\frac{1}{4}$ gang så forbindelsen mellom nålen og sprøyten brytes. Efter desinfeksjon av operasjonsfeltet med jodbensin og alkohol blir nålen ført gjennom huden i sterk skråstilling 1 à 2 cm. fra det sted hvor man akter å gå inn i venen. Nålen føres alltid i central retning.

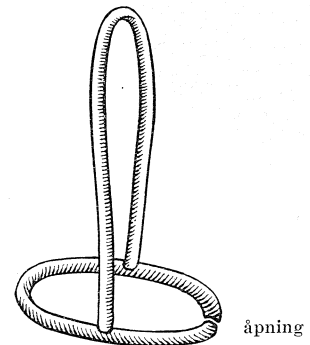
Når nålen er i venen og blodet render livlig gjennom hanens fri gren, anbringes «varikoklusen» av assistenten. Med bøilen som håndtak blir ringens åpning tredd over nålen og presset mot huden. Den varix som ligger innenfor ringen, er nu isolert og kan tømmes for sitt blod. Når den er tømt, vrir hanen tilbake og venen fylles med injeksjonsvæske. Man merker lett på stempeltrykket når den er fylt, hvilket også ofte direkte kan iakttas. Varikoklusen holdes på plass i 4–5 minutter for at injeksjonsvæsken uforstyrret kan være i kontakt med veneveggen. Stikkåpningen dekkes med en steril gazelapp. Ingen komprimerende plasterbandasje.

Fordelene med «Zweiweghahn»-en er at man undgår fortynning av injeksjonsvæsken i sprøyten. Dessuten den fordel at flere patienter kan behandles uten at sprøyten behøver kokes mellom hver gang, idet intet blod kommer i berøring med den.

Med «varikoklusen» opnår man å avgrense en varix som man helt kan tømme for blod før man injiserer. Injeksjonsvæsken kan derfor virke på veneveggen i konsentrert form.

«Zweiweghahn»
anbragt mellem
sprøyten og kanylen.

Varikokluse.

åpning

Der blev kun foretatt en injeksjon ad gangen. Neste injeksjon efter en uke. Patientene går efter behandlingen til sitt vanlige arbeide. Sengeleie dagen over forbyes, likeså sport og dans. (...)

I regelen reagerer patientene ikke på inngrepet eller kun med lettere forbigående smerter. Tromboseringen finner sted fra timer til dager efter injeksjonen og ytrer sig ved hårdhet av injeksjonsområdet. Lette smerter forekommer ofte. Sjelden heftigere smerter med trykkømfintlighet og rubor. Disse tilfelle bedres dog hurtig med et kaldt aqua Burowi-omslag. Nekrose forekommer angivelig ikke. Emboli eller andre alvorlige komplikasjoner var aldri observert.

Alle patienter blev behandlet enten det var på kosmetiske eller medisinske indikasjoner. De tynne ormlignende blå varicer i hudens øverste lag blev punktert med fineste morfinkanyle og dråpevis injisert. Det kosmetiske resultat var udmerket.